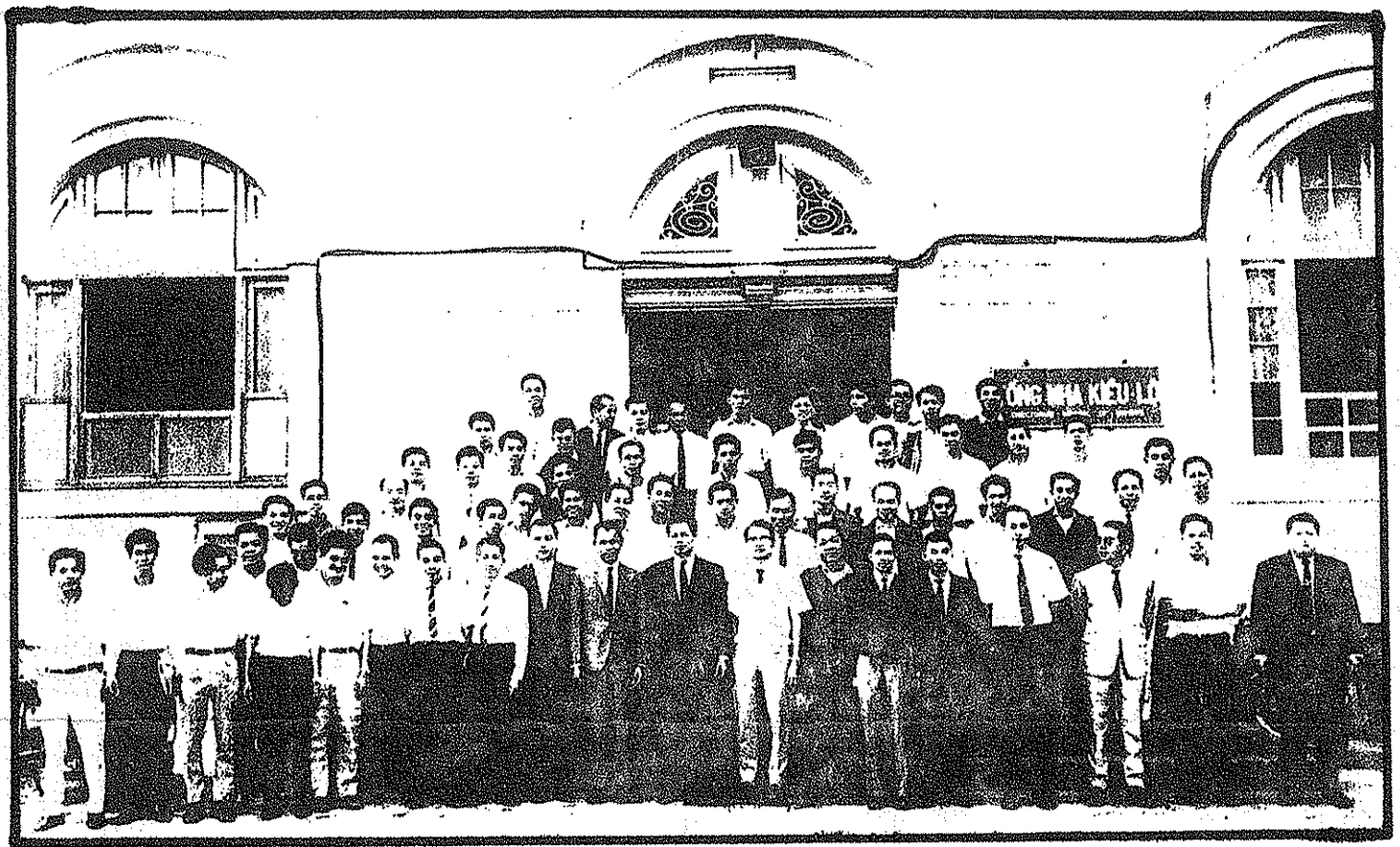

Là thư ÁI-HỮU CÔNG-CHÁNH

SỐ: ②

THÁNG TƯ, 1976
KỶ-NIỆM MỘT NĂM ĐI-CỬ

NHIN LẠI MỘT NĂM CHÚNG TA DI CƯ

Tháng 4/1975

Tháng 4/1976

Một năm tròn kể từ ngày chúng ta rời khỏi quê hương và đến sống ở những phương trời xa lạ.

Ra đi trong vội vã, trong kinh hoàng, chúng ta không kịp chuẩn bị gì cả, không nói được lời từ biệt ngay cả với những người thân yêu trong gia đình và bạn bè thân thích, vì quá gấp gáp quá sợ sệt và cũng có lẽ vì chúng ta không đủ can đảm trước cảnh chia ly đau lòng.

Ngày xưa chúng ta học trong sách quốc văn giáo khoa thư, cảnh biệt ly được tả là: "chân bước đi mặt còn ngoảnh lại, từ cái mái nhà, cái thềm nhà, cái lối đi cho đến bụi cây là cỏ, cái gì cũng làm cho tôi quyến luyến khác thường". Ngày nay cảnh biệt ly của chúng ta lại càng đau lòng hơn, chúng ta không dám ngoảnh lại nhìn những gì thân yêu nhất mà chúng ta đành bỏ lại.

Đi đến đâu? Đi bằng cách nào? Lấy gì để sống? Làm gì để nuôi gia đình? Đó là những câu hỏi day vò tâm trí chúng ta những đêm dài không ngủ trước ngày ra đi.

Nhưng rồi chúng ta cũng đã ra đi, mấy lần thì gặp được chuyến bay yên lành, trót trứ; mấy lần thì gặp những chuyến bay chen lấn hồi hộp, pháo kích quanh mình hay những chuyến tàu gió chót, trải qua những gian nguy trên đường ra biển cả, nhưng ngày đây lênh đênh trên đại dương sóng gió, nắng mưa, thiếu cơm thiếu nước, thiếu đủ mọi điều như chuyến tàu Trường Xuân mà một số anh em đã ném mui gian khổ.

Thế rồi chúng ta cũng đã tìm đến BẾN: Phi luật Tân, HongKong, Thailan, Singapore rồi Guam, Wake.... để vào nơi địa Hoa Kỳ, nhập trại Pendleton, Chaffee, Eglin....

Giai đoạn sống trong trại cũng còn lam gian lao khổ sở. Đa số anh em ở lều vải chưa có đủ áo ấm, đêm lạnh thấu xương, nhưng khi nắng xuyên qua lều thì nóng như nung. Ngày ba bữa sắp hàng đi ăn cơm, có khi phải đứng hàng giờ ngoài mưa gió lạnh. Thủ tục xuất trại cũng làm cho chúng ta mất bao nhiêu thì giờ chờ đợi và lo âu. Giai đoạn sống trong trại, có anh em chỉ trải qua một vài ngày nhưng cũng có một số anh em đã sống đến ba bốn tháng.

Nhưng rồi sớm hay muộn anh em cũng đã xuất trại để có một cuộc sống thoải mái hơn, rải rác khắp các nơi trên đất Mỹ, Pháp, Gianadai... và cho đến hôm nay, một năm sau ngày chúng ta di cư, chúng ta đã liên lạc được với nhau, qua Lá Thư AHCC, và đã được biết trên một trăm anh em chúng ta, không ai bao ai, đã di cư qua đây. Nhiều anh em đã rất ngạc nhiên và vui mừng khi thấy trên danh sách AHCC một số khá đông như vậy.

Hạnh trình chuyến di lịch sử này, gian nguy khổ sở kể sao cho xiết. Chắc rằng cũng có anh em đã ghi lại những trang hồi ký của chuyến đi và chúng ta ước mong sẽ được đọc những hồi ký ấy trong những Lá Thư AHCC sắp tới để cùng nhau chia sẻ vui buồn.

Một năm di cư vừa tròn, nhìn về quá khứ, chúng ta vẫn chưa hết bàng hoàng, nhưng chúng ta cũng cần kiểm điểm lại một năm qua chúng ta đã làm được việc gì đối với bạn thân, gia đình hay bạn bè để chuẩn bị cho một cuộc sống mới trong tương lai của chúng ta.

Riêng về tập thể anh em AHCC, chúng ta nhận thấy một số anh em đã ổn định cuộc sống gia đình, đã có công ăn việc làm thích nghi với nghề nghiệp, có anh em đã mua được xe tàu được nhà (tra gop) hoặc đã gây được cơ sở làm ăn trong lãnh vực thương mại. Một số anh em chưa có việc làm thích nghi hoặc đang cố gắng học để lấy bằng Master hoặc chứng chỉ EIT (Engineer-In-Training) và PE (Professional Engineer), mong sẽ có được việc làm khá quan trọng. Trong lúc chờ đợi, cũng có anh em đã tạm đi làm những công việc lao động ở các hàng xưởng, nhà hàng với số lương tối thiểu, không quan

ngại khổ nhọc, chấp nhận một cuộc sống mới đầy gian lao lúc đầu.

Dù sao ngành chuyên môn của chúng ta cũng tưởng đối để kiếm việc làm hơn nhiều lãnh vực khác. Sớm muộn gì rồi anh em cũng sẽ có việc làm thích nghi với khả năng chuyên môn của mình và có một đời sống thoải mái hơn.

Hoàn cảnh mới đã đưa chúng ta trở về một cuộc sống thực tế "có làm có ăn", không có cảnh "Ngồi mát ăn bát vàng". Chúng ta rất tán thành và có đầy nghị lực để thực hiện một cuộc sống như vậy.

Đối với việc học hành của con em chúng ta, trong năm vừa qua tất cả đều đã được vào học các trường Trung, Tiểu học, Đại Học. Nhưng khó khăn lúc đầu đã vượt qua được, đến nay con em chúng ta không những đã theo kịp sinh viên học sinh ở đây mà còn chứng tỏ có khả năng hơn và tiến bộ rất nhanh. Đó là một điều đáng mừng. Mặt khác, hoàn cảnh đã thay đổi được nếp sống của lớp tuổi trẻ này, đã tập cho con em chúng ta làm việc, ngay cả những công việc lao động nặng nhọc, làm việc nhà, làm thuê ở ngoài để có tiền thân tự túc, tự lập sau này.

Riêng đối với các Ba, thì việc du nhập đời sống mới có phần khó khăn hơn vì ngôn ngữ, nghề nghiệp cần phải có một thời gian để học hỏi thêm. Nếu chưa có công việc để đi làm cho vui, cứ quanh quẩn suốt ngày ở nhà thì tâm trí lại càng thêm nhò nhong. Những thời gian và sự làm việc để bản rón thi giờ sẽ giải tỏa được tâm trạng ấy và các Ba sẽ bình thường hóa được đời sống trong gia đình.

Đối với Hội AHCC chúng ta, sau một năm chúng ta đã bắc lại được nhịp cầu liên lạc qua Lá Thư AHCC, trên tinh đồng nghiệp chúng ta hãy cố gắng xây dựng thêm cho nhịp cầu được vững chắc, nhịp cầu này sẽ đưa chúng ta lại gần nhau hơn để tương thân tương trợ. Được như vậy, thiết tưởng đời sống chúng ta sẽ được an ủi và phấn khởi hơn.

Nhìn lại một năm đi củ, tất cả anh em chúng ta đã ổn định được phần nào đời sống, mặc dù tinh thần vẫn còn băng hoăng giao động. Nhìn về tương lai, chúng ta hãy tin tưởng rằng "trong một vài năm nữa, người Việt Nam sẽ bắt đầu leo lên bậc thang kinh tế, họ là những người rất thông minh, tháo vát, hiếu học, cần cù và nhẫn nại, Họ sẽ thành công", đó là ý kiến của Ông Richard Friedman, Giám Đốc tại Bộ Y Tế Giao Dục và An Sinh Hoa Kỳ tuyên bố với báo Time, nhưng chúng ta cũng nghi rằng đó cũng là một nhận định trung thực và đó là hy vọng tương lai của chúng ta.

Lê Khắc Thi
Cuối tháng 4/1976

KỶ NIỆM MỘT CHUYẾN ĐI.

Thăm-thoát đã gần một năm qua kể từ ngày chúng ta phải xa quê hương để khỏi sống dưới chế-độ vô-sân.

Tôi còn nhớ, ngày 24 tháng 3 năm 1975, ngày mà thành-phố Đà-Nẵng phải đón-nhận đồng-bao tàn-cử tử Quảng-Tri, Huế vào cùng cái vùng phụ-cận đến. Họ từ-bỏ nhà cửa, ruộng-nuồng và cố-gắng đến vùng gọi là tự-do để về thờ hồn. Kể từ ngày ấy, không-khí Đà-Nẵng trở nên ngột-ngạt, dân-chúng hoảng-hốt, kẻ có tiền lo di-tản vào Sài-gòn, kẻ ở lại lo đào hầm hố tránh bom, đạn, hoả-tiến. Thật là một thành-phố đầy đầy không-khí chiến-tranh.

Nhà máy nước vẫn chạy đều-dặn. Điện-thoại từ Bộ chỉ-thị ra: "Chỉ-huy và nhân-viên phải ở tại chỗ, nhà máy nước phải hoạt-động 24/24. Ngày 29-3-75 sẽ có phái đoàn Bộ do ông Lê-văn Danh ra thanh-tra" ?. Qua ngày 25-3, thành-phố Đà-Nẵng đã trở nên vô trật-tự, đường sá đầy đồng-bao tàn-cử, lính dù mọi binh chủng tràn ngập khắp nẻo đường. Binh lính không ai kiểm soát nổi, nhiều vụ xô-xát, chém giết lẫn nhau đã bắt-dầu xảy ra làm cho dân-chúng hoang-mang hoang-sở. Có lẽ cộng-sản giả-dạng quân-đội VNCH để gây rối-loạn trong thành-phố. Nhà khách của Thủy-Cục Đà-Nẵng bị kẻ lạ mặt vào đập-phá. Vì an-ninh tôi phải vào nhà máy nước phi-trưởng tam-tru và làm việc. Thường ngày thường-xuyên liên-lạc với trụ-sở chính ở đường Đông-kinh nghĩa-Thục số 36. Phi-trưởng trở nên đông nghẹt. Phi-cô Air Việt-Nam không đáp được vì số hành-khách quá đông so với chuyến bay hàng ngày. Trong những ngày ấy hàng không là lối duy-nhất để thoát khỏi Đà-Nẵng. Vấn đề di-chuyến dân-chúng không thể giải-quyết được mãi cho đến ngày 28-3-75, một phái-đoan Hàng-Không Việt-Nam từ Sài-gòn ra để cố-gắng dàn-xếp và giải-quyết cho dân-chúng. Họ dự-dịnh tăng cường thêm phi-vụ đến 8 chuyến trong ngày 28-3 song mai đến 4 giờ chiều cùng ngày 2 chiếc boeing 727 từ Sài-gòn cũng không đáp được vì hành-khách đổ-xô ra phi-đạo trong lúc phi-cô sắp đáp xuống nên phi-cô phải bay về lại Sài-gòn.

Tiếp theo sau, Sư-Đoàn I không-quân loan-báo cho biết nếu đồng-bao không đi được thì kể từ 6 giờ chiều phải di-tản ra khỏi phi-trưởng để tranh hoả-tiến V.C. sẽ bắn vào phi-trưởng kể từ 7 giờ tối.

Tôi thất-vọng kể từ giờ phút ấy vì không còn có lối thoát nữa. Một số đồng-bao vì an-ninh đã ra khỏi phi-trưởng, còn tôi trại lại vì lý-do an-ninh phải từ thu tại phi-trưởng. Đứng 7 giờ tối, hoả-tiến bắt đầu rơi vào phi-trưởng, tôi nóng ruột, hoả-tiến rơi càng lúc càng nhiều. Không dùng cơm tối, tôi bắt đầu tìm chỗ ẩn-nấp tại trụ-sở Hàng-Không Dân-Su. Tại văn-phòng Thủy-Cục Đà-Nẵng, ông Văn-Liệu nhân-viên điện-thoại vào hỏi thăm tin-tức, tôi trấn-an và ra lệnh anh em cu' bình tĩnh, sống, chết có số mạng, đừng lo.

Trong đêm ấy hoa-tiên rồi đều-dần, tôi đếm có trên 1000 quả, trong ấy có một vài quả rồi ngay chỗ tôi nằm độ 2 thước ! Đúng 4 giờ sáng ngày 29 ~~30~~-3-75, quân-dội phi-trưởng đến thúc đông-bạo dậy và yêu-cầu rồi khỏi phi-trưởng để tranh hoa-tiên. Phi-trưởng bỏ ngo ! Hoàn-hốt, thất-vọng, tôi chạy hoảng. May có một xe jeep gần đó tôi lên nổ máy và phóng chạy loạn (xe Renault 10 của TCDN tôi đem vào dùng ở phi-trưởng đã bị cướp đoạt chiều hôm qua trong lúc tôi vừa ra khỏi xe để đến sân phi-trưởng). Tôi chạy vòng phi-trưởng trong đêm tối ngà Phước-Tướng tìm người em cậu cô đại-uy Nguyễn-công Nhân lái phi-cô L-19. Trong lúc ấy Nhân cũng đi tìm tôi. May thay, đúng 7 giờ sáng Nhân gặp tôi và yêu-cầu tôi đi gấp. Mọi người đều hốt hoảng tìm đường trốn-thoát C.S. kể cả quân-dội. Người em đưa tôi một bộ áo-quần phi-công để giả-gian vào phi-trưởng quân-sù. Đến nơi mới biết phi-cô quân-sù bay đã gần hết kế tú khuya hôm qua, chỉ còn vài chiếc L-19 qua cũ, không demarreur mà chiếc tôi là một. Chiếc tôi sắp lên không có cửa kính, chỉ có tôle che ! Hoa-tiên lại rồi, một quả trung ngay trên đầu tôi, may nhờ có vòm tranh đạn mới tránh khỏi chết. Tôi leo lên trước và ngồi sau đuôi, L-19 ấy chở đến 16 người kể cả dân-ba và trẻ nít mới sinh 2 ngày ! May bay qua năng bay gần nửa phi-đạo 3.000 thước mới cất cánh nổi ! Cũng may vì năng mà khỏi tầm súng của Cong-San lúc ấy đã có mặt tại phi-trưởng vì có chiếc nhẹ hơn, chỉ chạy một đoạn trên phi-đạo đã bay lên và bị bắn rơi ! Thật là sống chết có số mạng. Sau ba giờ bay, phi-cô đáp xuống phi-trưởng Nha-Trang. Tôi dính ở lại vài hôm tắm biển cho lại sức rồi mới vào Saigon. Lúc vừa mới đến phi-trưởng Nha-Trang tôi lại gặp bạn Trần-si-Huân Trưởng-Khu Công-Chánh Nha-Trang và được mời về nhà tạm trú. Không ngờ thành-phố Nha-Trang giờ phút ấy lại giống Đà-Nẵng. Dân-chúng cũng lo chạy vào Saigon. Sáng đến tôi nhận được điện-thoại của Vui từ Saigon cho biết phải vào Saigon gấp. (Tôi rất ngạc-nhiên vì sao ở nhà lại biết tôi ở Nha-Trang ? thật là một điều huyền-bí !). Sáng lại tôi lên phi-trưởng nhờ mua vé chỗ đen đi AVN vào Saigon. Đúng trưa 30-3-75 tôi đã có mặt tại Saigon và kịp đưa con gái lớn tôi đi du-học ở Pháp.

Tình-hình chính-trị tại Saigon kể từ giờ phút tôi vào cũng trở nên trầm-trọng. Mọi người đều ngấm-ngấm lo phương-tiên xuất-ngoại. Đã quá rõ và xuyên qua kinh-nghiệm bản-thân ở với CS trong những năm học ở trung-học, tôi cũng phải tìm cách "xuất ngoại bất dật di". Nếu đi tại Saigon thì chỉ có cách dùng máy bay, song không phải là chuyện dễ. Tôi nghiệm nên dùng đường-thủy là hơn nên đã sắp-dặt cho gia-dình về trước ở Vũng-Tàu. Việc rời khỏi bờ-biên Việt-Nam đúng-lúc là cả một vấn-dề. Sau một tháng, đúng ngày 29-4-75 lúc 7 giờ sáng hoa-tiên Việt-Cong bắt đầu na vào thi-trấn Vũng-Tàu. Nhiều nơi chạy, một quả rơi gần tàu Việt-

Việt-Tiếng là tàu chúng tôi dùng để rời Việt-Nam do cha Mai điều-khiển. Trước-thăng tướng Bui-thể Lân đáp xuống tàu Kim-Dung bên cạnh tàu chúng tôi và bắt đầu nhổ neo, thừa dịp, tàu chúng tôi cũng nhổ neo theo, tướng Hoang-xuân-Lam và một số đồng sĩ-quan cùng tìm cách trốn-thoát. Kể từ giờ phút ấy như ong vỡ tổ, mọi người đều lo tìm cách ra khỏi, từng hàng trăm chiếc tàu, ghe đánh cá trực chi biển Nam-Hải. Bộ-đội với súng ống trên các tàu nhỏ tìm cách ruột đến các tàu lớn hơn để được an toàn, song mọi tàu đều mò hết tốc-lực tìm cách trốn thoát. Một vài tàu chết máy trôi bỏ-vỡ trên biển cả ! Tàu chúng tôi là một tàu nhỏ do cha Mai điều-khiển đã trốn khỏi tầm súng đạn của VC cũng như bộ-đội VNCH trên đường chạy loạn. Ra đến hai-phần quốc-tê chúng tôi may-mắn gặp để-thất hạm-đội Hoa-Kỳ và được vớt lên kể từ 1-5-75. Trên tàu dân di cư quá đông (4.000 người) đến nỗi không có đủ lương-thực và chỗ cho đông-bao nằm. Tuy-nhiên mọi người phải cố-gắng để qua khỏi đoạn đường biển. Mai đến ngày 9-5-75 tàu mới cập bến Guam sau khi đã sang đi, sang lại nhiều lần trên các tàu khác nhau. Thật là vất-va. Kể từ giờ phút này, mọi người đều bắt đầu một cuộc đời mới, may, rủi, buồn, vui, tùy-thuộc ở mỗi một chúng ta và số mạng.

Nhìn lại, thời gian trôi qua quá mau lắm cho chúng tôi chăm-nghĩ đến ba con thân-thích ruột-thịt, bạn bè hiện phải sống thế nào với chế độ mới !

Riêng chúng tôi, và toàn thể anh em Công-Chánh Việt-Nam hiện sống ở đất-khách quê người, chúng tôi cầu mong các bạn và gia-dinh gặp nhiều may mắn trong cuộc sống mới đầy cam go và thử-thách.

Thành-thật của chúc các bạn và gia-dinh thanh-công trong mọi trường-hợp.

TRUONG-NHU NGUYEN

Tacoma, WA. 24-4-76

Ý KIẾN VÀ ĐỀ NGHỊ VỀ HOẠT ĐỘNG CỦA ANH EM AHCC

Tiếp theo thư chúng tôi gửi đến anh em AHCC cuối tháng 3 vừa qua, chúng tôi nhận được một số thư phúc đáp của anh em phát biểu cảm tưởng khi nhận được bản danh sách AHCC, ý kiến về việc hoạt động của Hội và đề nghị những sinh hoạt để củng cố tinh Ai Hữu của chúng ta.

Chúng tôi xin tóm lược hoặc trích dẫn ý kiến của anh em để chúng ta xét xem có thể làm được gì để duy trì và phát triển hội AHCC. Chúng tôi cũng xin phép ghi lại trong bản tin AHCC một vài tin tức có tính cách cá nhân của anh em để cùng chia sẻ vui buồn với nhau :

Anh BÙU Hạp : " Trong những năm đầu tiên trên đất Mỹ này thật là khó mà giúp nhau được cái gì, mạnh ai nấy lo kiếm việc mà sống. Tuy nhiên rồi đây thế nào cũng có nhiều anh em có khả năng giúp đỡ được những anh em khác. Người Đại Hàn ở vùng Los Angeles và San Francisco làm nghề thầu, dựng phần lớn là người Đại Hàn, vừa mạnh khỏe vừa trả ít tiền lương hơn Mỹ mà lại tin cậy nhau hơn. Anh em VN sau này nếu làm những nghề như thầu khoán hay kỹ nghệ thì rồi cũng có thể giúp đỡ được nhau nhiều ".

Anh Hạp nói là ở vùng CA có nhiều anh em CC có thể giúp việc thành lập Hội (như các Anh Tạ Huyền, Suy, Huân v.v...) Anh Hạp sẵn sàng tiếp tay với anh em để làm mọi việc gì có thể làm được để chúng ta cam thây bớt lệ loi trên vùng đất lạnh leo này.

Anh Tô dạng Quế : Tôi tán thành ý kiến của các Anh về việc lập lại Hội AHCC của mình, Chẳng làm gì được nhiều nhưng ít ra cũng biết được tin tức nhau, thế là quý rồi. Và trong vài năm nữa, khi tình hình gia đình ổn định và vấn đề tài chánh rộng rãi, biết đâu anh em lại chẳng được gặp nhau ít nhất một năm một lần.

Anh Trần sĩ Huân : Bản danh sách lập được như vậy là quý lắm, đó là bước đầu nền tảng của sự liên lạc giữa anh em. Các anh Tạ Huyền, Suy, Cổ, Hùng đều vui mừng nhận được bản danh sách AHCC.

"Bên Nha Khoa họ có làm một việc hay, đó là tái cấp bằng Nha Khoa cho những Nha Sĩ di cư qua đây. Họ có tổ chức một buổi họp ở Bộ HEW ở DC gồm Ông Khoa Trưởng và một số Giáo sư di cư. Họ đem bản danh sách Nha Sĩ Đoàn ra và chương trình học của trường Nha khoa bên VN rồi đổi ra theo Unit, xong họ ký tên hết vào bằng cấp mới cho từng nha sĩ bên cạnh có chữ ký của Bộ HEW Hoa Kỳ. Bằng cấp này dùng để nộp vào hồ sơ xin tu nghiệp 4 tháng và sau đó sẽ thi lấy bằng thiết thọ của Hoa Kỳ. Chúng tôi không biết bên Công Chánh anh em có ý kiến gì về một việc làm tương tự cho anh em mình. Xin anh em cho biết ý kiến"

(Trả lời của anh Trang về việc này như sau: Năm rồi tôi có viết thư cho Bộ HEW nêu vấn đề:

- Huân luyện có trở cấp cho những kỹ sư VN di cư để thi lấy cấp bằng hành nghề, Professional Engineers Registration, như HEW đã tổ chức cho các Bác sĩ,

- Giúp cho các Kỹ sư VN theo học Đại Học để lấy cấp bằng Mỹ.

Bộ HEW đã trả lời theo như lá thư kèm theo đây)

Anh Huân nói ; " dạng lẽ các anh nên ghi rõ thêm trong "Thư nhờ" rang anh em các nơi xin gửi chút ít tiền, định là bao nhiêu

Gửi cho ai, để trang trải chi phí. Không nói số anh em ngại không gửi.

(Xin trả lời : Dù biết là phải chi tiêu để in và gói những chung tôi ngại xin tiền anh em ngay trong lá thư đầu tiên. Xin anh em nao, có thể được, gói về anh Thi \$5 hay 3\$ gì cũng được, để anh em chúng tôi mua giấy, in và trang trải bưu phí. Chung tôi sẽ giữ số sách đang hoang và "trình làng" khi cần. Xin cảm ơn anh em trước. Mặc dù chưa xin, nhưng anh Hiếu cũng đã gửi cho 5\$ và anh Bành gửi cho 10 tem 13¢)

Ông Phạm hữu Vĩnh : " Vừa nhận được lá thư chung của hai anh nói chuyện về AHCC, lại thêm bạn kể tên anh em đã ra được ngoại quốc, tôi rất mừng và rất hoan nghênh ý kiến gây lại mới tinh AHCC".

Hiện là Tổng Thư Ký Hội Việt Kiều ở Canada vùng Montreal, Ông Vĩnh hứa sẽ nói chuyện về Hội này cho anh em rõ.

Anh Nguyễn Xuân Hiếu : " Tôi rất hoan nghênh ý kiến của các anh về Hội AHCC. Có diện tiền gì các anh tin cho tôi rõ. Hội viên tại mỗi địa phương tìm cách giúp đỡ nhau trong việc làm hoặc tìm việc. Ngay xưa đi các Tỉnh nào xa lạ, anh em CC cũng tìm đến nhau, giúp nhau ăn ở, chuyển chỗ. Các bạn gia chỉ dẫn các bạn trẻ về công việc v.v..."

Anh Nguyễn ngọc Khiêm : " Bản danh sách rất hay và ý kiến về Hội AHCC rất được. Xin sẵn sàng đóng góp và góp ý kiến "

Lê thanh Tùng : " Thật là bất ngờ và thích thú khi nhận được bằng danh sách của các hội viên AHCC tại Mỹ, việc lập danh sách ai cũng nghĩ tôi nhưng không đủ phương tiện và nhất là trong bước đầu lập nghiệp tại Mỹ phải vật lộn với cuộc sống khó khăn. Tôi xin hoàn toàn tán thành ý kiến nếu trong thư".

Anh Trưởng Nhu Nguyễn : " Tôi rất sung sướng nhận được các anh em kèm theo danh sách địa chỉ anh em công chánh. Tôi rất tán thành việc tiếp tục sinh hoạt trở lại Hội chúng ta, vì kê ra trên 90 anh em cũng khá đông. Tôi đề nghị nên thảo ra nội quy tương tự như Hội ở đây và xin phép hoạt động, đồng thời cũng nên viết thư cho "American Society of CE" ở New York trình bày vấn đề kỹ sư VN, sự khó khăn và nhờ giúp đỡ v.v... Vấn đề này cần thiết lắm. Hội luôn thể thức thành lập Hội, bên này chỉ cần đưa nội quy ra thuê phát lại ký là đủ". Ngoài ra anh Nguyễn cũng đề nghị lập 1 quyền ký yêu AHCC, bằng cách lập 1 mẫu "lý lịch" gửi cho anh em điền vào rồi đục kết lại. Chúng tôi có thảo 1 bản "lý lịch" kèm theo thư này để anh em điền vào và gói về anh Thi.

Anh Đào Hữu Đình : " Hôm nay được danh sách anh em cc, rất quý hóa. Tôi rất hoan nghênh ý kiến của các anh và sẽ ủng hộ hết mình. Tôi thấy cần thảo thập tài liệu về anh em, nên phổ biến một loại form để anh em điền các chi tiết cần thiết. Ở đây Hội nào cũng có form đó. Anh em hãy làm biếng, có sẵn form thì anh em điền vào rất tiện. Các anh ước lượng xem cần gì báo cho anh em biết để tùy anh em giúp sức, góp của".

Anh Vương quang Nghiêm : " Chúng ta nên lập lại Hội AHCC, muốn status của Hội Kỹ sư Hoa Kỳ sửa đổi lại các điều khoản để xin phép hoạt động.

Anh Nguyễn văn Bành : " Chú (Anh Bành hồi đó tới giờ gọi "dè tú" Trang bưng Chu) và anh Thi rần rần xong danh sách này, hay à! Có cần gì cho tôi biết. Gói chú 10 tem 13¢ tạm thời để phụ với chu bưu phí "

Anh Phạm văn Ba : " Tôi rất ngạc nhiên, không để anh em đi được nhiều qua. Trước đó cứ tưởng chỉ có anh em ở Tân Sơn Nhứt và vài anh em đi được

mà thôi, ở dưới Bô còn kẹt lại thì ở Tỉnh làm sao mà đi".

Anh Phạm ngọc Xuyên (Paris): " Nhân được thư của quý anh và được biết một số anh em CC đã đi cụ được sang Hoa kỳ và Gianadai, Pháp và quý anh không quên ngại công và thí giờ để làm công việc loan tin và bắc cầu liên lạc tôi rất mừng và cảm kích. Tôi mong được liên lạc với anh em mặc dù xa cách".

Cụ Nguyễn xuân Dân : " Tôi mới nhận được cái list các anh em sang đây. Anh (Thí) và anh Trang có gần nhau không mà liên lạc với nhau thường thể. Rất cảm ơn các anh. Nếu lập Hội mà các anh cần gì xin cho biết. Các anh nghĩ đến anh em chu đáo thể là quá lắm rồi".

Anh Chu Bá Tường: " Được danh sách anh em tôi mừng lắm. Qua đây nghe nói anh em mình phân động dầu vào đó nghĩ cũng mừng, nhất là các anh còn chịu khó nối lại mối giây liên lạc, thật tôi cảm động hết sức. Các anh nghĩ đúng, mình nên có một hình thức tổ chức nào đó để tiến bộ thông tin cho nhau, trước là chỉ dẫn lẫn nhau, sau là tiếp tục tạo những gì mà anh em mình đã mất mát."

Anh Nguyễn quang Chuyên : " Tôi xin ủng hộ hết mình ý kiến của các anh nhất là 2 điểm :

- cần có vấn đề đóng góp tối thiểu
 - tìm dịp thuận tiện hội họp hàng năm, mỗi năm một địa điểm
-

Về việc lập Phiếu gia cảnh: Theo đề nghị của một số anh em, chúng tôi xin gửi mẫu kèm theo đây để anh em điền vào và gởi về anh Thí. Chúng tôi sẽ cố gắng in một cuốn kỷ yếu để anh em biết nhau rõ hơn và con cháu chúng ta nay mai lớn lên được biết là cùng gia đình CC và quen thân nhau thì cũng là điều hay trong cuộc sống trên đất khách này, và biết đâu lúc đó chúng ta sẽ gần gũi nhau hơn một bước nữa.

Xin anh em vui lòng điền vào mẫu, nếu có chi tiết gì cần thêm xin cứ ghi vào. Anh em nào có hình ảnh cả gia đình cũng xin kèm theo.

Ngoài những ý kiến và đề nghị về sinh hoạt của Hội AHCC, thư anh em gửi về cũng cho biết một vài tin tức vui buồn của anh em, chúng tôi xin phép trích ra đây để chúng ta cùng chia sẻ với nhau trong tình Ai Hữu. Chúng tôi cũng mong sẽ nhận được nhiều tin tức như vậy để "Lá Thư AHCC" có đầy đủ ý nghĩa của nó. Hơn nữa, chúng tôi rất mong anh em viết về cho chúng tôi vài ba chữ, để biết chắc rằng anh em có nhận được Lá thư AHCC và địa chỉ của anh em ghi trong danh sách là đúng. Trong danh sách gửi kỳ rồi, có thư của 2 anh bị gửi trả lại vì không người nhận: đó là của anh Đào Trọng Cường và Lê Văn Thống. Anhem nào biết, xin sửa sai giùm.

Anh Nguyễn Văn Banh : cho biết hoàn cảnh riêng của Anh kể từ ngày di cư qua đây đã gặp nhiều lần坎 : khi ra trại không có sponsor, ra ở với con anh ở Texas, không ai giúp đỡ, chạy quanh tìm không có việc, định qua Canada ở gần Bà Nhạc, Nhưng không may Bà Cụ vì buồn rầu nên bệnh và đã qua đời sau khi từ Fort Chaffee qua Canada 2 tháng. Do đó anh Banh bỏ ý định đi Canada và đến Alabama tạm kiếm được việc làm ở một Hãng Kỹ Sư Cố Vấn, nhưng sau 1 tháng lại bị đau thần phải vào bệnh viện và chịu mổ. Nay đã bình phục và anh Banh "thao thuật lại võ nghệ" và đã thi EIT trong tháng 4 vừa qua. Anh Banh nhờ chúng tôi chuyển lời thăm anh em AHCC.

Chúng tôi thành thật chia buồn cùng Anh Chi Banh và gia đình. Vì thiếu liên lạc nên không được tin về Bà Cụ qua đời để thông báo cho anh em ngõ hầu chia buồn cùng Anh Chi. Rồi tiếp đến anh Banh di mô chúng tôi cũng không hay biết. Thật là "họa vô đơn chí". Nay mọi xui xẻo đã qua, xin chúc anh chi Banh mọi sự yên lành, may mắn. Chúng tôi mong rằng trong LTAHCC sau sẽ có tin vui của Anh về EIT.

Anh Trần Sĩ Huân: cho biết ở San Francisco có anh Nguyễn Minh Trí (Trưởng CBCC) thi đậu PE (Professional Engineer) và được cử làm Project Engineer của Hãng International Engineering Co Inc. Đây là thành tích đầu tiên của 1 kỹ sư VN đang ghi nhận cũng như của anh Lê Thanh Trang ở Louisiana đã thi đậu EIT (Engineer-In-Training) và đã được làm công chức thực thụ của City Of New Orleans.

Về tin tức bên nhà Anh Huân cho biết anh Khôi (TCKL) vẫn làm ở Dalat, các anh Nguyễn Xuân Phưởng và Vinh Đào dời vào Saigon. Các anh Diệu, Lê, Toại (KL Đa Năng) di học đã về làm việc lại. Anh Đông Sĩ Tung vẫn làm ở KL khỏi đi học tập. Việc gửi thư từ Mỹ về VN xem như không có gì trở ngại, việc gửi tiền bằng điện tín qua các trung gian ngân hàng ở Pháp, Canada hay HongKong đều mau lẹ, trong vòng 1 tuần lễ là bên nhà nhận được. Bên nhà hiện nay đang thiếu thôn mọi thứ nhất là thuốc men.

Anh Trường Nhữ Nguyễn sau gần 1 năm tìm việc vừa được nhận vào làm ở Utility Division ở Tacoma, Washington, phụ trách về sewer design. Ngoài ra anh Nguyễn vừa thi đậu 2 positions ở State : Sanitary Engineer II và Advisory Sanitary III nên có lẽ họ sẽ kêu nay mai. Đồng thời anh cũng hy vọng được Hãng Western thu nhận vào làm Region Engineer. Anh Nguyễn hiện nay là Hội Viên Hội Đồng Cố Vấn người Đồng Đường ty nạn ở Washington State.

Xin thành thực mừng cho anh Nguyễn và mong anh tiếp tay giúp AHCC hoạt động cũng như anh đã giúp đồng bào ở Washington.

Ông Phạm Hữu Vinh đến Canada hồi tháng 2/75 và đã có việc làm tốt ngay lúc mới đến và hiện là Tổng Thư Ký Hội Việt Kiều tại Canada vùng Montreal. Mong rằng Ông cũng sẵn sàng tham gia hoạt động cho AHCC cũng như Ông đã giúp cho Hội trước đây với tư cách Hội Trưởng trong nhiều năm.

Anh Nguyễn Ngọc Khiêm đã được permanent job ở Canada. Xin mừng cho anh Khiêm đã yên tâm khỏi lo thất nghiệp.

Anh Lê Thanh Tung đang học Master về Soil Mechanics. Xin chúc anh được thành công.

Anh Lê Mông Hùng vừa đi làm vừa đi học 3 buổi tối mỗi tuần và có thể xong Master

of Business Administration vào cuối năm 76 này. Anh Hùng cũng định thi PE. Hoàn
nghinh tinh thần hiếu học của anh Hùng và chúc anh thành công.

Anh Nguyễn Xuân Hiếu đang lo lập công ty xây cất nhà cửa. Anh Hiếu có gửi \$5 ủng hộ
LTAHCC mặc dù chúng tôi chưa xin. Xin cảm ơn anh Hiếu nhiều.

Anh Vương Quang Nghiêm cũng đang lặn lội, chưa tìm ra việc làm đúng nghề. Anh cũng
đã thi EIT, chúc anh đầu để tìm việc dễ dàng hơn.

Anh Nguyễn Đức Suy đã có ngay việc làm tốt sau khi rời trại nhưng vẫn quyết tâm thi
PE kỳ tới để thêm vững vàng. Anh vẫn chưa có thi giờ được lại "cờ tennis" du rất
ghien.

Anh Nguyễn Quang Chuyên cho biết Anh Thọ Kiến thiết bị kẹt, con chị Thọ thi đi trước
với 4 đứa nhỏ và bố mẹ chồng + bố mẹ ruột. Chị tên là Nguyễn Thị Hai. Anh em có tin
tức và địa chỉ chị Thọ xin cho anh Chuyên biết.

Anh Đồng Sĩ Khiêm hiện làm cho một Hãng Cổ Ván tại California, sau thời gian "khó
công luyện tập lại các môn võ bí truyền" đã thi PE tháng 4 vừa qua. Mong "major"
khóa 1958 không làm phụ lòng anh em. Đồng thời anh Khiêm cũng thi và được chấm đầu
làm Sewerage plant Operator IV để làm nghề tay trái, phòng hồ lay-off. Chị Khiêm
mặc dù rất bận bịu học thi Nursing nhưng cũng đã "thưởng" anh Khiêm lialia!

Tin tức về thi EIT và PE : Anh Trang có viết ra vài kinh nghiệm để preparer và để
làm bài thi EIT. Anh em nào cần biết thêm về kỳ thi này, xin liên lạc với anh Trang.
Anh Đồng Sĩ Khiêm cũng đang viết ra vài kinh nghiệm về thi PE và chúng tôi hy vọng
sẽ gởi đến anh em trong LTAHCC tới. Anh Khiêm đã được miễn thi EIT ở Ca, vậy anh em
ở Ca nên hỏi tham thủ tục để xin miễn kỳ thi này. Đồng thời xin anh em nào đã đầu PE
xin thông báo cho chúng tôi biết để tin anh em hay. Trong mẫu đơn xin thi PE, cần có
đến 5 references PE. Anh em đã có PE, xin sẵn lòng supporter cho anh em khác thi giùm.
Cho đến nay, theo chúng tôi được biết, có anh Nguyễn Minh Tri có PE, anh Trang có
EIT. Các anh Đồng Sĩ Khiêm và Tôn Thất Thiệu đã thi PE nhưng chưa có kết quả. Các
anh Nguyễn Văn Banh và Vương Quang Nghiêm vừa thi EIT kỳ rồi, chưa có kết quả. Một
số anh em đang "luyện tập võ nghệ để tỷ thí" là Hoàng Ngọc Ân (Bách Sĩ Ma), Nguyễn Đức
Suy, Bửu Hiệp. Mong anh em được ghi tên ban vàng trong kỳ thi tới.

Nguồn tin từ Bangkok do một người bạn của anh em chúng mình cho biết : Ông Dương-
Kịch-Nhuông, nguyên Tổng Trưởng CC, đã bị CS bắn chết! Ông Tăng, TGDKL, vẫn ở nhiệm
sổ cũ, Ông Bui Như Tiếp sau thời gian học tập đã trở về, chưa biết làm gì.

Là Thư AHCC kỳ này, chúng tôi dự định gởi đến anh em cuối tháng tư để kỷ niệm một
năm sau ngày anh em mình rời đất nước. Nhưng vì ở đây chỉ có một thân một mình và
bận thi cuối Semester rồi lại dọn nhà nữa, cho đến hôm nay anh em mới nhận được,
mong anh em "thông cảm".

Ngoài những anh em chúng tôi nói đến trong phần thủ trên, còn một số rất nhiều thư
khác chúng tôi chưa kịp viết ra. Anh em sẽ được tin tức anh em này LTAHCC kỳ tới.
Anh Thi vừa cho hay Anh Mai Văn Mèo gởi cho 15\$. Xin cảm ơn anh Mèo nhiều lắm.

Anh Nguyễn Long Tiết : sau khi rời trại Eglin, anh và gia đình đến Georgia, nhưng
vì ở tại một Tỉnh nhỏ nên khó tìm việc làm và đã dọn lên New York ở với người cháu.
Anh Tiết cũng đang ráo riết học thi.

Anh Bửu Hiệp : đang ở Ca, Tiểu Bang có nhiều anh em CC như. Anh cũng "đổi mai kinh
sử" để chờ khoa thi.

Anh Hoàng Ngọc Ân rời Saigon ngày cuối cùng bằng tàu, sau khi bị cướp giết hết một số
đồ đạc và nhiều ngày gian nan trên mặt biển, anh cũng đã đến đây được và hiện làm tại
South Carolina. Anh nhất định thi EIT kỳ tới.

DEPARTMENT OF HEALTH, EDUCATION, AND WELFARE
REGIONAL OFFICE
1200 MAIN TOWER BUILDING
DALLAS, TEXAS 75202

OFFICE OF
THE REGIONAL DIRECTOR

3/5/76

Kính gửi
Ông TRANG THANH LÊ
6553 Rue Louis Philippe
Marrero, LA 70072

Thưa Ông,

Ông có thể được giúp đỡ tài chánh để theo học tiếp ở bậc cao học M.S. qua ba chương trình sau đây của Chánh phủ Liên bang Hoa kỳ :

1. Chương trình NATIONAL DIRECT STUDENT LOAN (NDSL)
2. Chương trình COLLEGE WORK STUDY (CWS)
3. Chương trình GUARANTEED STUDENT LOAN (GSL)

Hai chương trình (1) và (3) là hai chương trình cho vay, còn chương trình (2) giúp sinh viên cao học một số giờ làm việc hằng tuần ngay trong trường. Chúng tôi đính kèm hai tài liệu Việt và Anh ngữ để ông tham khảo thêm về ba chương trình trên.

Học bổng chỉ dành cho sinh viên ghi tên học một lớp ở bậc BA, BS hay một chương trình huấn luyện không phải là cao học.

Những sinh viên xin học bổng dưới bậc cao học gọi thẳng mẫu BEOG (BASIC EDUCATIONAL OPPORTUNITY GRANT) cho cơ quan liên bang phụ trách, nhưng với 3 chương trình trên, sinh viên liên lạc trực tiếp với viên chức đứng đầu ban Financial Aid của trường đại học mình định theo học.

Hiện chưa có chương trình huấn luyện cho các Kỹ sư Việt nam đi cử tượng tự nhủ chương trình đã có cho các bác sĩ. Chúng tôi sẽ thông báo cho Ông ngay khi chúng tôi biết một quyết định gì mới về nhu cầu này.

Để kịp ghi tên học và xin NDSL cũng như CWS, xin Ông liên lạc ngay với trường đại học để kịp khóa mùa hè sắp tới.

Kính chúc Ông được như ý trong cố gắng học hỏi mới.

BILL CRAWFORD
Phó tri viên
Chương trình Ty nan

DU NGOC YEN
Nhân viên